

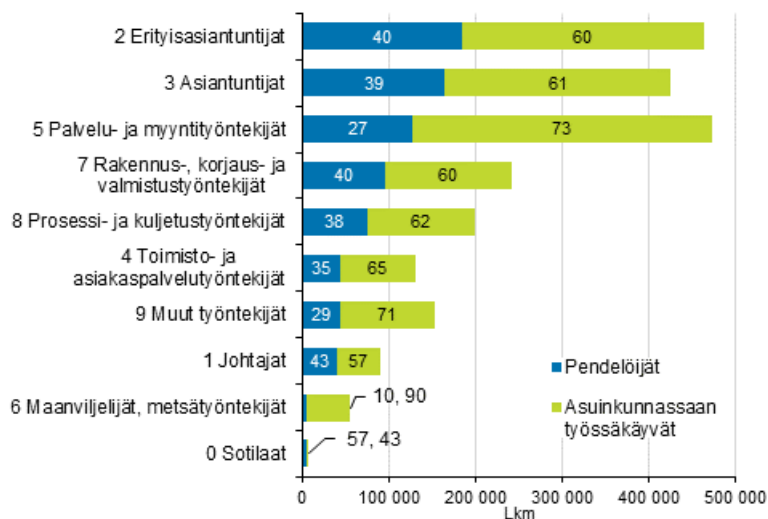
Työssäkäynti 2017

Ammatti ja sosioekonominen asema

Pendelöinti tyypillistä asiantuntija-ammateissa

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston tietojen mukaan erityisasiantuntijoista 185 000 ja asiantuntijoista 165 000 henkilöä kävi töissä oman asuinkuntansa ulkopuolella vuonna 2017. Erityisasiantuntijoita oli eniten, noin 23,5 prosenttia kaikista pendelöijistä, kun asiantuntijoita heistä oli noin 21,0 prosenttia¹⁾. Vähintään 100 000 työpaikan kaupungeista Helsinkiin, Espooseen ja Tampereelle pendelöi eniten systeemyön erityisasiantuntijoita, Vantaalle pendelöi eniten myyjiä ja kauppiaita ja Turkuun pendelöi eniten sairaanhoitajia ja kättilöitä.

Työlliset Ammattiluokitus 2010:n pääluokkien ja pendelöinnin mukaan vuonna 2017

Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotasolla tarkasteltuna erityisasiantuntijoista lukumäärän mukaan eniten pendelöivät sovellussuunnittelijat (noin 10 000 henkilöä), muut peruskoulun yläluokkien ja lukion opettajat (8 400) sekä sovellusarkkitehdit (7 800). Asiantuntijoista sen sijaan eniten pendelöivät myyntiedustajat (20 200), sairaanhoitajat (19 500) sekä sosiaalialan ohjaajat (10 300). (Liitetaulukko 3a.)

Lähes kaikista 5-numerotason ammattiryhmistä löytyi henkilöitä, jotka pendelöivät kahden kunnan välillä. Myyjät pendelöivät lukumäärän mukaan eniten, yhteensä 32 400 henkilöä. Myyntiedustajat (20 200),

1) Kaikista ammattitiedon saanneista pendelöijistä.

sairaanhoitajat (19 500) sekä kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajat (18 600) pendelöivät seuraavaksi yleisimmin.

Kaikista myyjistä, noin 103 400 henkilöstä, pendelöi vajaa kolmasosa, 31,3 prosenttia. Vastaavasti kaikista myyntiedustajista pendelöi 49,4 prosenttia, sairaanhoitajista pendelöi 32,4 prosenttia sekä kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajista pendelöi 44,0 prosenttia.

Pendelöijien osuus ammattiryhmän kaikista työllisistä oli korkeinta laivojen konepäälliköillä ja -mestareilla (osuus 82,7 prosenttia), lentokapteeneilla ja -perämiehillä (82,5 prosenttia) sekä isojen alusten päälliköillä ja perämiehillä (81,4 prosenttia). (Liitetaulukko 3b.)

Kaupungeista Helsinkiin, Espooseen ja Tampereelle pendelöi eniten systeemyön erityisasiantuntijoita, Vantaalle pendelöi eniten myyjiä ja kauppiaita ja Turkuun eniten sairaanhoitajia ja kättilöitä

Kaikkein yleisimmin kaupungin ulkopuolelta käytiin töissä Helsingissä, yhteensä 158 500 pendelöijää. Eniten työpaikkoja omaavista kaupungeista (työpaikkoja yli 100 000) kaupunkiin sisäänpäin pendelöijien osuus kaupungin kaikista työpaikoista oli suurinta Vantaalla, 58,1 prosenttia. Muissa kaupungeissa vastaavat osuudet olivat: Espoossa 47,1 prosenttia, Helsingissä 39,9 prosenttia, Turussa 38,2 prosenttia ja Tampereella 35,2 prosenttia. Näihin viiteen kaupunkiin pendelöitiin myös määrällisesti kaikkein eniten. (Liitetaulukot 2a–2e.)

Ammattiluokituksen 3-numerotasolla tarkasteltuna Helsinkiin, Espooseen ja Tampereelle pendelöi eniten systeemyön erityisasiantuntijoita. Sen sijaan Vantaalle pendelöi eniten myyjiä ja kauppiaita ja Turkuun sairaanhoitajia ja kättilöitä. Ammattiryhmä 322 sairaanhoitajat ja kättilöt koostuu kolmesta 5-numerotason ammattiryhmästä: 32211 sairaanhoitajat, 32212 terveydenhoitajat ja 3222 kättilöt. Pendelöijillä nimenomaan sairaanhoitajien osuus 3-numerotason ammattiryhmästä 322 oli yli 80 prosenttia niin yleensä kuin myös Turussa.

Yhteensä näihin viiteen kaupunkiin kyseisen kaupungin ulkopuolelta pendelöi systeemyön asiantuntijoita 16 300, mikä oli 78,7 prosenttia kaikista pendelöivistä systeemyön asiantuntijoista. Kaikista pendelöivistä systeemyön asiantuntijoista yhteensä yli 50 prosenttia keskittyi kahteen kaupunkiin Helsinkiin (39,3 prosenttia) ja Espooseen (20,3 prosenttia). Espoossa systeemyön asiantuntijoina työskentelevät pendelöivät suhteellisesti ottaen 6,4 prosenttiyksikköä enemmän kuin Helsingissä (prosentit 56,8 Espoo ja 40,4 Helsinki). (Liitetaulukot 4a–4b.)

Hallinnon erityisasiantuntijat pendelöivät enimmäkseen Helsinkiin. Noin 46,8 prosenttia kaikista pendelöivistä hallinnon erityisasiantuntijoista pendelöi Helsinkiin, yhteensä 6 400 henkilöä. Helsingissä hallinnon erityisasiantuntijoina työskentelevistä yli puolet kuitenkin asui Helsingissä, 57,4 prosenttia.

Noin 24,1 prosenttia kaikista pendelöivistä rahdinkäsittelijät ja varastotyöntekijät pendelöivät Vantaalle. Noin 54,5 prosenttia kaikista Vantaalla rahdinkäsittelijöinä ja varastotyöntekijöinä työskentelevistä pendelöi Helsingissä vastaava luku oli 35,6 prosenttia.

Isoin ero pendelöijien osuuksissa alueen työpaikoista näiden viiden eri kaupungin välillä oli myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijoilla. Vantaalla myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijoina työskentelevät pendelöivät suhteellisesti ottaen 34,5 prosenttiyksikköä enemmän kuin Helsingissä (prosentit 77,2 Vantaa ja 42,7 Helsinki). Lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat pendelöivät suhteellisesti ottaen taas tasaisimmin näiden kaupunkien välillä: pendelijöiden osuus alueen työpaikoista vaihteli välillä 26,7 – 33,8 prosenttia (eroa 7,1 prosenttiyksikköä).

Koko maan tasolla tarkasteltuna pendelöijien yleisimmät ammatit Ammattiluokituksen 2010:n 3-numerotasolla olivat myyjät ja kauppiaat (39 500), lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat (28 800) sekä fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat (28 300).

Tilastokeskuksen vuoden 2017 työssäkäyntitilastossa 18–74-vuotiaiden työllisten vuoden viimeisen viikon mukaiset ammatit on luokiteltu kansallisen Ammattiluokitus 2010 (AML 2010) -standardin mukaisiin ammattiryhmiin.²⁾³⁾

2) Ammattitieto tuotetaan ensisijaisesti henkilön vuoden viimeisen viikon päätyösuhteen mukaan.

3) Ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin 3,9 prosentilla kaikista työllisistä ja noin 2,3 prosentilla kaikista pendelöijistä vuonna 2017.

Sisällys

1. Vuoden 2017 työllisten, työllisten naisten ja työllisten miesten kymmenen yleisintä ammattiryhmää verrattuna vuoteen 2012.....	5
2. Ammatillinen eriytyminen palkansaajilla ja yrittäjillä vuosina 2017 ja 2012.....	8

Taulukot

Taulukko 1. Työllisten naisten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2017.....	6
Taulukko 2. Työllisten miesten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2017	7
Taulukko 1. Ammattien 5-luokkainen segregatioluokitus.....	8
Taulukko 2. 18-74-vuotiaiden palkansaajien lukumäärät ja osuudet segregatioluokissa 2017.....	9
Taulukko 3. 18-74-vuotiaat yrittäjät segregatioluokissa vuonna 2017	10

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 18–74-vuotiaat pendelöijät ja asuinkunnassaan työssäkäyvät sekä osuudet työpaikoista Ammattiluokitus 2010:n pääluokissa vuonna 2017.....	11
Liitetaulukko 2a. 18–74-vuotiaiden Helsinkiin pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Helsingin työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017.....	11
Liitetaulukko 2b. 18–74-vuotiaiden Tampereelle pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Tampereen työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017.....	12
Liitetaulukko 2c. 18–74-vuotiaiden Espooseen pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Espoon työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017.....	13
Liitetaulukko 2d. 18–74-vuotiaiden Vantaalle pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Vantaan työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017.....	14
Liitetaulukko 2e. 18–74-vuotiaiden Turkuun pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Turun työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017.....	15
Liitetaulukko 3a. 18–74-vuotiaiden pendelöijien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotasolla ja pendelöijien osuus kaikista ammattiryhmän työllisistä vuonna 2017.....	16
Liitetaulukko 3b. 18–74-vuotiaiden pendelöijien suurimmat osuudet Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiluokissa vuonna 2017.....	17
Liitetaulukko 4a. 18–74-vuotiaiden pendelöijien yleisimpien Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotason ammattien jakautuminen kunnittain vuonna 2017.....	18
Liitetaulukko 4b. 18–74-vuotiaiden pendelöijien yleisimmät Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotason ammatit ja alueelle työpaikan kunnan mukaan pendelöivien osuus alueen työpaikoista kunnittain ja ammattiryhmittäin vuonna 2017.....	19

Kuviot

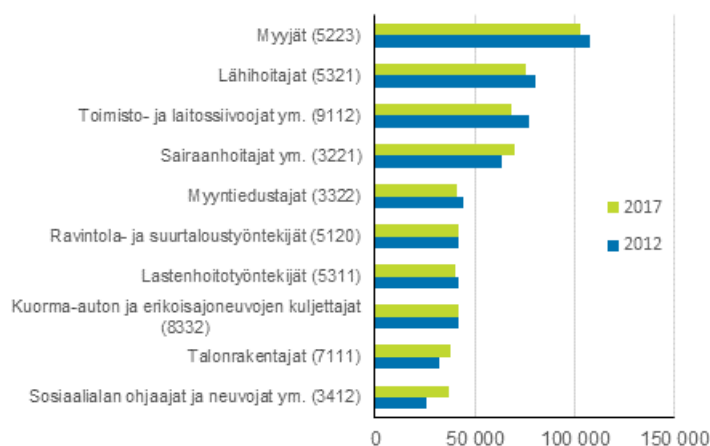
Kuvio 1. Työllisten kymmenen yleisintä ammattiryhmää vuonna 2017.....	5
Figure 1. Ten most common occupational groups of employed persons in 2017	?
Kuvio 1. Palkansaajien määrä eri segregatioluokissa vuosina 2012 ja 2017 (kuvion otsikko korjattu 6.11.2019)....	8
Figure 1. Number of wage and salary earners in various segregation classes in 2012 and 2017.....	?
Kuvio 2. Yrittäjien määrä eri segregatioluokissa vuosina 2012, 2017.....	9
Figure 2. Number of entrepreneurs in various segregation classes in 2012 and 2017.....	?

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto	20
---	----

1. Vuoden 2017 työllisten, työllisten naisten ja työllisten miesten kymmenen yleisintä ammattiryhmää verrattuna vuoteen 2012

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston tietojen mukaan vuoden 2017 lopussa yleisimmin työskenneltiin myyjinä (103 400), lähihoitajina (75 400) sekä sairaanhoitajina (69 800). Viidessä vuodessa rahdinkäsittelijät ja varastotyöntekijät sekä yleissihteerit olivat tippuneet pois työllisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukosta. Kymmenen yleisimmän ryhmän joukkoon nousivat talonrakentajat sekä sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat.

Kuvio 1. Työllisten kymmenen yleisintä ammattiryhmää vuonna 2017

Yleisimpiä ammattiryhmiä tarkasteltiin Ammattiluokitus 2010:n 4-numerotasolla.¹⁾

Yleissihteereinä työskenteli 32 900 henkilöä vuonna 2017, ja ammattiryhmä oli sijalla 12, kun viisi vuotta aikaisemmin se löytyi vielä sijalta 6. Tuolloin yleissihteereinä oli toiminut 42 800 henkilöä. Yleissihteereinä vuonna 2012 työskennelleistä, noin 10 500 henkilöä, ei ollut enää vuonna 2017 työllisiä tai kuulunut väestöön.

Vuonna 2017 rahdinkäsittelijöinä ja varastotyöntekijöinä työskenteli 36 300 henkilöä ja ammattiryhmä sijoittui sijalle 11, kun viisi vuotta aikaisemmin se löytyi sijalta 10. Tuolloin rahdinkäsittelijöinä ja varastotyöntekijöinä oli toiminut 35 800 henkilöä. Rahdinkäsittelijöinä ja varastotyöntekijöinä vuonna 2012 työskennelleistä noin 7 600 henkilöä ei ollut enää vuonna 2017 työllisiä tai kuulunut väestöön.

Vuonna 2017 naiset työskentelivät yleisimmin myyjinä (68 500), lähihoitajina (67 500) ja sairaanhoitajina (64 400). Miesten yleisimmät ammattiryhmät olivat kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajat (39 900), talonrakentajat (36 000) sekä myyjät (34 900).

Myyjät oli ainoa ammattiryhmä, joka kuului sekä naisten että miesten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukkoon vuonna 2017, kuten myös kaikkina vuosina viimeisen viiden vuoden aikana. Myöskään naisten ja miesten osuuksissa myyjistä ei ollut tapahtunut suurta muutosta ajanjaksolla 2012–2017. Myyjistä oli noin 66 prosenttia naisia ja noin 34 prosenttia miehiä.

1.1 Naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukosta tippui kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijat ja tilalle nousi sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat vuonna 2017

Naisten ja miesten kymmenen yleisintä ammattiryhmää eivät ole juurikaan muuttuneet viiden vuoden takaisesta tilanteesta. Vuoteen 2017 verrattuna vuoden 2012 työllisten naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukosta putosivat kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijat sijalle 12 ja sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat nousivat sijalle 6.

1) Ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin 3,9 prosentilla kaikista työllisistä, noin 3,5 prosentilla kaikista työllisistä naisista ja 4,2 prosentilla kaikista työllisistä miehistä vuonna 2017.

Taulukko 1. Työllisten naisten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML2010 4 -numerotaso)	Työllisiä	Naisia	Osuus kaikista työllisistä naisista, %	Naisten osuus, %	Miesten osuus, %
5223 Myyjät	103 407	68 538	5.9	66.3	33.7
5321 Lähihoitajat	75 435	67 516	5.8	89.5	10.5
3221 Sairaanhoidajat ym.	69 791	64 445	5.6	92.3	7.7
9112 Toimisto- ja laitossiivoojat ym.	68 676	56 671	4.9	82.5	17.5
5311 Lastenhoitotyöntekijät	40 124	38 632	3.3	96.3	3.7
3412 Sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat ym.	36 829	28 807	2.5	78.2	21.8
5322 Kodinhoitajat (kotipalvelutoiminta)	31 752	28 734	2.5	90.5	9.5
4120 Yleissihteerit	32 924	28 723	2.5	87.2	12.8
5120 Ravintola- ja suurtaloustyöntekijät	41 904	27 979	2.4	66.8	33.2
2341 Peruskoulun alaluokkien opettajat	26 775	20 867	1.8	77.9	22.1
Työllisten määrä naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukossa	527 617	430 912	37.1	81.7	18.3
Työlliset yhteensä	2 327 730	1 159 932	100.0	49.8	50.2

Kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoina työskenteli 17 800 naista vuonna 2017 ja ammattiryhmä sijoittui sijalle 12, kun viisi vuotta aikaisemmin se löytyi vielä sijalta 8. Vuonna 2017 naisia työskenteli 4 000 henkilöä vähemmän kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoina kuin vuonna 2012 (21 800 henkilöä vuonna 2012). Vuonna 2012 kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoina työskennelleistä naisista noin 5 300 henkilöä ei ollut työllisiä tai kuulunut väestöön enää vuonna 2017.

Naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukkoon, kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoiden tilalle, oli noussut sosiaalialan ohjaajien ja neuvojien ym. ammattiryhmä, sijalle kahdeksan. Yhteensä 28 600 naista työskenteli sosiaalialan ohjaajana ja neuvojana vuonna 2017, mikä oli 8 600 naista enemmän kuin vuonna 2012.²⁾

Ammattiluokituksen 4-numerotason ammattiryhmä 3412 sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat ym. koostuu kolmesta 5-numerotason ammattiryhmästä: 34121 sosiaalialan ohjaajat, 34122 nuorisotyön ohjaajat (ei srk.) ja 34123 työn- ja askarteluohjaajat. Näistä työllisten naisten ammattiryhmistä oli lukumääräisesti viidessä vuodessa eniten kasvanut sosiaaliohjaajien ammattiryhmä, noin 7 500 henkilöllä. Nuorisotyön ohjaajien määrä kasvoi sadalla henkilöllä vuodesta 2012 vuoteen 2017 noin 2 000 henkilöön, kun taas työn- ja askarteluohjaajina työskenteli 1,7-kertainen määrä naisia (2 700) vuoteen 2012 verrattuna.

1.2 Sovellussuunnittelijoiden määrä kaksinkertaistui viidessä vuodessa, konetekniikan asiantuntijat eivät ole enää miesten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukossa

Työllisten miesten kymmenestä yleisimmistä ammattiryhmistä oli viidessä vuodessa tippunut konetekniikan asiantuntijat pois ja tilalle oli puolestaan nousseet sovellussuunnittelijat, sijalle kahdeksan.

2) Myös työllisten miesten määrä sosiaalialan ohjaajina ja neuvojina (ammattiryhmä 3412) oli kasvanut vuodesta 2012 vuoteen 2017. Vuonna 2017 miehiä työskenteli sosiaalialan ohjaajina ja neuvojina yhteensä 8 000 eli 1,5-kertaisesti vuoteen 2012 verrattuna. Työllisten miesten lukumäärän mukaan mitattuna ammattiryhmä 3412 sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat ym. oli vasta 34. yleisin miehillä.

Taulukko 2. Työllisten miesten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML2010 4 -numerotaso)	Työllisiä	Miehiä	Osuus kaikista työllisistä miehistä, %	Miesten osuus, %	Naisten osuus, %
8332 Kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajat	42 223	39 830	3.4	94.3	5.7
7111 Talonrakentajat	38 085	36 048	3.1	94.7	5.3
5223 Myyjät	103 407	34 869	3.0	33.7	66.3
9333 Rahdinkäsittelijät, varastotyöntekijät ym.	36 321	29 430	2.5	81.0	19.0
3322 Myyntiedustajat	40 794	25 676	2.2	62.9	37.1
7231 Moottoriajoneuvojen asentajat ja korjaajat	24 207	23 151	2.0	95.6	4.4
5153 Kiinteistöhuollon työntekijät	25 136	21 230	1.8	84.5	15.5
2512 Sovellussuunnittelijat	24 450	19 800	1.7	81.0	19.0
7233 Maatalous- ja teollisuuskoneasentajat ja -korjaajat	18 882	18 414	1.6	97.5	2.5
7115 Kirvesmiehet ja rakennuspuusepät	16 737	16 276	1.4	97.2	2.8
Työllisten määrä miesten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukossa	370 242	264 724	22.7	71.5	28.5
Työlliset yhteensä	2 327 730	1 167 798	100.0	50.2	49.8

Sovellussuunnittelijoina työskenteli 19 800 miestä vuonna 2017. Miesten määrä sovellussuunnittelijoina oli yli kaksinkertaistunut vuoteen 2012 verrattuna. Ammattiryhmä sijoittui vuonna 2017 sijalle 8, kun viisi vuotta aikaisemmin se löytyi sijalta 26.³⁾

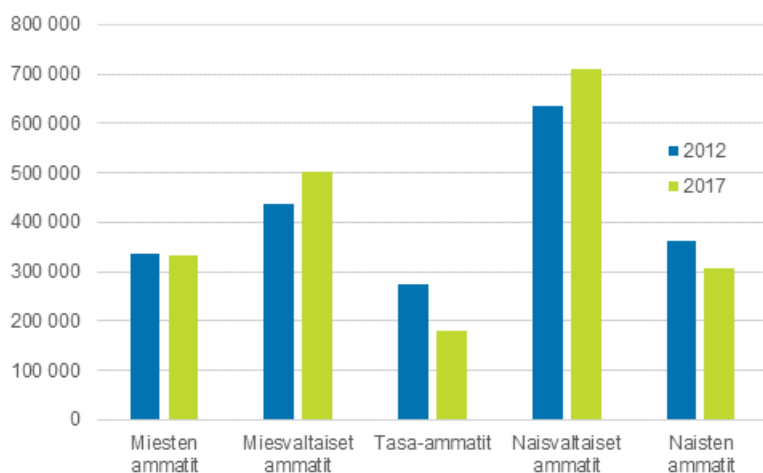
Vuonna 2017 konetekniikan asiantuntijoina oli 16 100 miestä, mikä oli 400 miestä vähemmän kuin vuonna 2012. Vuonna 2017 ammattiryhmä löytyi miehiltä sijalta 11, kun viisi vuotta aikaisemmin se oli vielä sijalla kymmenen. Vuonna 2012 konetekniikan asiantuntijoina työskennelleistä miehistä noin 2 700 henkilöä ei ollut enää vuonna 2017 työllisiä tai kuulunut väestöön.

3) Myös naisten määrä (naisia 4 700 vuonna 2017) oli lähes kolminkertaistunut viidessä vuodessa. Työllisten naisten lukumäärän mukaan sovellussuunnittelijoiden ammattiryhmä oli vasta 46. yleisin naisilla.

2. Ammatillinen eriytyminen palkansaajilla ja yrittäjillä vuosina 2017 ja 2012

Tasa-ammateissa työskentelevien palkansaajien osuus kaikista palkansaajista vuonna 2017 oli kymmenen prosenttia, laskua viidessä vuodessa oli viisi prosenttiyksikköä. Tasa-ammateissa työskentelevien yrittäjien osuus oli 14 prosenttia, joka pysyi samana vuodesta 2012.

Kuvio 1. Palkansaajien määrä eri segregaatioluokissa vuosina 2012 ja 2017 (kuvion otsikko korjattu 6.11.2019)

Sukupuolen mukainen ammatillinen eriytyminen, segregaatio, perustuu ammattiryhmien luokitteluun sukupuoliosuuksien mukaan. Segregaation voimakkuus määräytyy sen mukaan, kuinka paljon henkilöitä työskentelee tasa-ammateissa.

Taulukko 1. Ammattien 5-luokkainen segregaatioluokitus

Segregaatioluokka	Ammattiryhmistä ne, joissa
Naisten ammatti	naisia > 90 %
Naisvaltainen ammatti	60 % < naisten osuus <= 90 %
Tasa-ammatti	40 % <= naisten/miesten osuus <= 60 %
Miesvaltainen ammatti	60 % < miesten osuus <= 90 %
Miesten ammatti	miehiä > 90 %

Palkansaajien ja yrittäjien ammatillista eriytymistä tarkastellaan seuraavissa kappaleissa Ammatilliluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiryhmien pohjalta.

2.1 Tasa-ammateissa työskentelevien palkansaajien osuus kaikista palkansaajista laskenut viidessä vuodessa viisi prosenttiyksikköä

Vuoden 2017 palkansaajista 8,9 prosenttia sijoittui tasa-ammatteihin, joissa eri sukupuolta olevien osuus ammattiryhmissä toimivista on 40–60 prosenttia. Tasa-ammateissa työskentelevien palkansaajien osuus kaikista palkansaajista (pl. ammattitieto puuttuu) oli noin viisi prosenttiyksikköä pienempi vuonna 2017 kuin vuonna 2012.

Palkansaajilla tasa-ammateista oli viiden vuoden aikana poistunut muun muassa seuraavat ammattiryhmät: myyntiedustajat (37 400), hallinnon ja elinkeinojen kehittämisen erityisasiantuntijat (16 300) sekä postinkantajat (10 000). Yhteensä viidessä vuodessa palkansaajien tasa-ammateista poistui 92 900 henkilöä ja noin 25 ammattiryhmää. Ammteissa, jotka olivat muuttuneet sukupuolijakaumaltaan tasaisiksi, työskenteli kuitenkin vain 14 700 palkansaajaa ja tasa-ammattiryhmiä syntyi noin 15. Isoimmat tasa-ammattiryhmiksi muuttuneista ammattiryhmistä olivat johtamisen ja organisaatioiden

erityisasiantuntijat (6 300 henkilöä), talonrakentamisen arkkitehdit (3 200 henkilöä) sekä muut lainopilliset erityisasiantuntijat (2 200 henkilöä).

Palkansaajilla kaikkein tasaisimmin jakautuneita ammattiryhmiä vuonna 2017 olivat maatalouslomittajat (yhteensä 4 200 henkilöä, joista naisia 49,9 prosenttia ja miehiä 50,1 prosenttia), mainos- ja tiedotusjohtajat (yhteensä 1 100 henkilöä, joista naisia 50,5 prosenttia ja miehiä 49,5 prosenttia) sekä karjanhoitajat (yhteensä 2 500 henkilöä, joista naisia 50,5 prosenttia ja miehiä 49,5 prosenttia).

Vuonna 2017 palkansaajien yleisimmät tasa-ammattiryhmät olivat elintarviketeollisuuden prosessityöntekijät (14 700 henkilöä), mainonnan ja markkinoinnin erityisasiantuntijat (14 500 henkilöä) sekä ammatillisen koulutuksen opettajat (13 200 henkilöä).

Taulukko 2. 18-74-vuotiaiden palkansaajien lukumäärät ja osuudet segregaatioluokissa 2017¹⁾

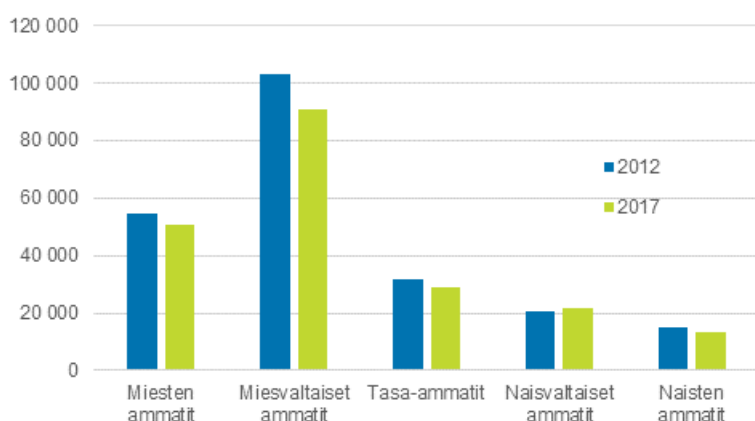
Segregaatioluokka	Palkansaajat, lkm	Osuus palkansaajista, %	Naisia	Osuus naisista, %	Miehiä	Osuus miehistä, %
Naisten ammatit	306 592	15.1	287 041	27.3	19 551	2.0
Naisvaltaiset ammatit	710 484	35.0	535 677	50.9	174 807	17.8
Tasa-ammattit	181 536	8.9	93 199	8.9	88 337	9.0
Miesvaltaiset ammatit	502 364	24.7	119 216	11.3	383 148	39.1
Miesten ammatit	331 609	16.3	16 690	1.6	314 919	32.1
Yhteensä	2 032 585	100.0	1 051 823	100.0	980 762	100.0

1) Segregaatioluokat pohjautuvat Ammatilliluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiryhmiin. Osuudet taulukossa on niistä palkansaajista, joille oli ammattiryhmät. Palkansaajia oli yhteensä 2 097 703, joista naisten osuus oli 51,6 prosenttia ja miesten osuus oli 48,4 prosenttia. Ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin 3,1 prosentilla kaikista palkansaajista, noin 3,4 prosentilla kaikista palkansaajanaisista ja 2,8 prosentilla kaikista palkansaajamiehistä vuonna 2017.

2.2 Tasa-ammateissa työskentelevien yrittäjien osuus kaikista yrittäjistä kasvanut

Vuoden 2017 yrittäjistä 14 prosenttia sijoittui tasa-ammateihin, joissa eri sukupuolta olevien osuus ammattiryhmissä toimivista on 40–60 prosenttia. Tasa-ammateissa työskentelevien yrittäjien osuus kaikista yrittäjistä vuonna 2017 (pl. ammatitieto puuttuu) ei muuttunut vuodesta 2012. Tarkastelussa ei ole huomioitu sitä, että naisten osuus kaikista yrittäjistä oli vain 34 prosenttia.

Kuvio 2. Yrittäjien määrä eri segregaatioluokissa vuosina 2012, 2017

Viiden vuoden aikana tasa-ammateiksi muuntuneita ammattiryhmiä yrittäjillä olivat muun muassa puutarhurit ja kasvihuoneviljelijät (1 100 henkilöä) sekä kioski- ja torimyyjät (500 henkilöä). Poistuneissa tasa-ammattiryhmistä suurin oli kuvataiteilijat (400 henkilöä). Viidessä vuodessa yrittäjien tasa-ammateihin tuli 1 900 henkilöä ja poistui 1 600 henkilöä.

Yrittäjillä kaikkein tasaisimmin jakautuneita ammattiryhmiä olivat muun muassa gallerioiden, museoiden ja kirjastojen tekniset työntekijät (yhteensä noin 60 henkilöä, joista naisia 50,0 prosenttia ja miehiä 50,0

prosenttia), historioitsijat, politiikan tutkijat ja filosofit (yhteensä 110 henkilöä, joista naisia 50,0 prosenttia ja miehiä 50,0 prosenttia), yksityiskotien taloudenhoitajat (yhteensä 450 henkilöä, joista naisia 50,1 prosenttia ja miehiä 49,9 prosenttia) sekä yleislääkärit (yhteensä 450 henkilöä, joista naisia 48,9 prosenttia ja miehiä 51,1 prosenttia).

Vuonna 2017 yrittäjien yleisimmät tasa-ammattiryhmät olivat kauppiaat (pienyrittäjät) (9 400 henkilöä), ravintolaesimiehet ja vuoropäälliköt (4 300 henkilöä) sekä liikunnan ja vapaa-ajan ohjaajat (2 300 henkilöä).

Taulukko 3. 18-74-vuotiaat yrittäjät segregatioluokissa vuonna 2017 ¹⁾

Segregatioluokka	Palkansaajat, lkm	Osuus yrittäjistä, %	Naisia	Osuus naisista, %	Miehiä	Osuus miehistä, %
Naisten ammatit	13 384	6.5	12 640	18.8	744	0.5
Naisvaltaiset ammatit	21 508	10.5	15 086	22.5	6 422	4.6
Tasa-ammattit	29 196	14.2	13 781	20.5	15 415	11.1
Miesvaltaiset ammatit	90 463	44.0	22 748	33.9	67 715	48.9
Miesten ammatit	50 953	24.8	2 847	4.2	48 106	34.8
Yhteensä	205 504	100.0	67 102	100.0	138 402	100.0

1) Segregatioluokat pohjautuvat Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiryhmiin. Osuudet taulukossa on niistä yrittäjistä, joille oli ammattiryhmät. Yrittäjiä oli yhteensä 230 027, joista naisten osuus oli 33,8 prosenttia ja miesten osuus oli 66,2 prosenttia. Ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin 10,7 prosentilla kaikista yrittäjistä, noin 13,7 prosentilla kaikista naisyrittäjistä ja noin 9,1 prosentilla kaikista miesyrittäjistä vuonna 2017. Vuonna 2017 ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin 10,7 prosentilla kaikista yrittäjistä, naisilla 13,7 ja miehillä 9,1 prosentilla.

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 18–74-vuotiaat pendelöijät ja asuinkunnassaan työssäkäyvät sekä osuudet työpaikoista Ammattiluokitus 2010:n pääluokissa vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 1-numerotaso)	Työpaikat	Pendelöijä	Asuinkunnassaan työssäkäyviä	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %
0 Sotilaat	7 902	4 474	3 428	56,6	43,4
1 Johtajat	91 072	39 594	51 478	43,5	56,5
2 Erityisasiantuntijat	463 688	184 907	278 781	39,9	60,1
3 Asiantuntijat	424 537	165 026	259 511	38,9	61,1
4 Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	130 295	44 966	85 329	34,5	65,5
5 Palvelu- ja myyntityöntekijät	471 996	127 652	344 344	27,0	73,0
6 Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	55 292	5 339	49 953	9,7	90,3
7 Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	241 775	96 269	145 506	39,8	60,2
8 Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	199 018	74 669	124 349	37,5	62,5
9 Muut työntekijät	152 514	44 367	108 147	29,1	70,9
X Tunteamaton	89 641	18 450	71 191	20,6	79,4
Yhteensä	2 327 730	805 713	1 522 017	34,6	65,4

Liitetaulukko 2a. 18–74-vuotiaiden Helsinkiin pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Helsingin työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 3-numerotaso)	Työpaikat Helsingissä	Helsinkiin pendelöiviä	Asuinkunnassaan Helsingissä työssäkäyviä	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %
251 Systeemityön erityisasiantuntijat	16 094	8 111	7 983	50,4	49,6
242 Hallinnon erityisasiantuntijat	15 004	6 388	8 616	42,6	57,4
332 Myynti- ja ostoagentit	12 034	6 259	5 775	52,0	48,0
522 Myyjät ja kauppiaat	17 289	5 718	11 571	33,1	66,9
243 Myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijat	10 895	4 656	6 239	42,7	57,3
311 Fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	8 368	4 598	3 770	54,9	45,1
214 Tekniikan erityisasiantuntijat (pl. sähköteknologia)	7 341	4 262	3 079	58,1	41,9
322 Sairaanhoidajat, kätilöt ym.	10 367	4 220	6 147	40,7	59,3
241 Rahoitusalan erityisasiantuntijat	8 335	3 745	4 590	44,9	55,1
711 Rakennustyöntekijät ym.	7 155	3 705	3 450	51,8	48,2
532 Lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat	12 830	3 525	9 305	27,5	72,5
331 Rahoitus-, vakuutus- ja laskentatoimen asiantuntijat	6 996	3 355	3 641	48,0	52,0
911 Koti-, hotelli- ja toimistosiiivoajat ym.	10 342	3 348	6 994	32,4	67,6
334 Hallinnolliset ja erikoistuneet sihteerit	7 111	3 160	3 951	44,4	55,6
412 Yleissihteerit	7 066	3 017	4 049	42,7	57,3
XXX Tunteamaton	18 897	4 766	14 131	25,2	74,8
Yhteensä	397 346	158 481	238 865	39,9	60,1

Liitetaulukko 2b. 18–74-vuotiaiden Tampereelle pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Tampereen työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 3-numerotaso)	Työpaikat Tampereella	Tampereelle pendelöiviä	Asuinkunnassaan Tampereella työssäkäyviä	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %
251 Systeemityön erityisasiantuntijat	5 498	2 047	3 451	37,2	62,8
522 Myyjät ja kauppiaat	6 517	2 027	4 490	31,1	68,9
311 Fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	4 621	2 012	2 609	43,5	56,5
214 Tekniikan erityisasiantuntijat (pl. sähköteknologia)	3 995	1 851	2 144	46,3	53,7
322 Sairaanhoidajat, kätilöt ym.	4 730	1 727	3 003	36,5	63,5
532 Lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat	5 642	1 506	4 136	26,7	73,3
332 Myynti- ja ostoagentit	3 203	1 446	1 757	45,1	54,9
723 Koneasentajat ja -korjaajat	2 272	1 212	1 060	53,3	46,7
833 Raskaiden moottoriajoneuvojen kuljettajat	2 249	1 072	1 177	47,7	52,3
243 Myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijat	1 992	922	1 070	46,3	53,7
711 Rakennustyöntekijät ym.	2 266	922	1 344	40,7	59,3
215 Sähkötekniikan erityisasiantuntijat	1 924	793	1 131	41,2	58,8
911 Koti-, hotelli- ja toimistosivoojat ym.	3 489	750	2 739	21,5	78,5
242 Hallinnon erityisasiantuntijat	1 924	721	1 203	37,5	62,5
331 Rahoitus-, vakuutus- ja laskentatoimen asiantuntijat	1 598	664	934	41,6	58,4
XXX Tuntematon	4 440	814	3 626	18,3	81,7
Yhteensä	122 611	43 139	79 472	35,2	64,8

Liitetaulukko 2c. 18–74-vuotiaiden Espooseen pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Espoon työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 3-numerotaso)	Työpaikat Espoossa	Espooseen pendelöijä	Asuinkunnassaan Espoossa työssäkäyviä	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %
251 Systeemyön erityisasiantuntijat	7 378	4 192	3 186	56,8	43,2
332 Myynti- ja ostoagentit	5 007	3 051	1 956	60,9	39,1
522 Myyjät ja kauppiat	6 483	2 793	3 690	43,1	56,9
311 Fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	4 192	2 466	1 726	58,8	41,2
243 Myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijat	4 042	2 458	1 584	60,8	39,2
214 Tekniikan erityisasiantuntijat (pl. sähköteknologia)	3 859	2 192	1 667	56,8	43,2
215 Sähköteknologian erityisasiantuntijat	2 732	1 563	1 169	57,2	42,8
242 Hallinnon erityisasiantuntijat	2 994	1 356	1 638	45,3	54,7
711 Rakennustyöntekijät ym.	2 464	1 309	1 155	53,1	46,9
122 Myynti-, markkinointi- ja kehitysjohtajat	1 743	1 035	708	59,4	40,6
911 Koti-, hotelli- ja toimistosiiivoajat ym.	3 110	999	2 111	32,1	67,9
351 Informaatio- ja tietoliikenneteknologian teknikot sekä käyttäjätukihenkilöt	1 766	980	786	55,5	44,5
532 Lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat	3 346	963	2 383	28,8	71,2
322 Sairaanhoidajat, kättilöt ym.	2 522	947	1 575	37,5	62,5
412 Yleissihteerit	1 930	934	996	48,4	51,6
XXX Tuntematon	5 731	1 717	4 014	30,0	70,0
Yhteensä	120 676	56 831	63 845	47,1	52,9

Liitetaulukko 2d. 18–74-vuotiaiden Vantaalle pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Vantaan työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 3-numerotaso)	Työpaikat Vantaalla	Vantaalle pendelöijä	Asuinkunnassaan Vantaalla työssäkäyviä	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %
522 Myyjät ja kauppiaat	7 417	4 222	3 195	56,9	43,1
332 Myynti- ja ostoagentit	5 136	3 760	1 376	73,2	26,8
933 Rahdinkäsittelijät ja varastotyöntekijät ym.	6 600	3 597	3 003	54,5	45,5
311 Fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	4 067	2 900	1 167	71,3	28,7
214 Tekniikan erityisasiantuntijat (pl. sähkötekniologia)	3 150	2 349	801	74,6	25,4
243 Myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijat	2 681	2 069	612	77,2	22,8
723 Koneasentajat ja -korjaajat	2 781	1 867	914	67,1	32,9
432 Kuljetuksen ja varastoinnin toimistotyöntekijät	2 572	1 749	823	68,0	32,0
833 Raskaiden moottoriajoneuvojen kuljettajat	2 893	1 729	1 164	59,8	40,2
711 Rakennustyöntekijät ym.	3 274	1 692	1 582	51,7	48,3
712 Rakennusten viimeistelytyöntekijät	2 084	1 354	730	65,0	35,0
335 Julkishallinnon valmistelu- ja valvontavirkamiehet	1 678	1 100	578	65,6	34,4
412 Yleissihteerit	1 842	1 079	763	58,6	41,4
315 Laiva-, lento- ja satamaliikenteen päälliköt ja ohjaajat	1 228	1 058	170	86,2	13,8
132 Teollisuuden tuotantojohtajat sekä kaivos-, rakennus- ja jakelujohtajat	1 506	1 042	464	69,2	30,8
XXX Tuntematon	5 168	2 315	2 853	44,8	55,2
Yhteensä	116 320	67 590	48 730	58,1	41,9

Liitetaulukko 2e. 18–74-vuotiaiden Turkuun pendelöivien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotasolla ja pendelöijien osuus Turun työpaikoista ammattiluokittain vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 3-numerotaso)	Työpaikat Turussa	Turkuun pendelöijä	Asuinkunnassaan Turussa työssäkäyviä	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %
322 Sairaanhoidajat, kätilöt ym.	4 138	1 820	2 318	44,0	56,0
522 Myyjät ja kauppiat	5 250	1 742	3 508	33,2	66,8
311 Fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	2 916	1 502	1 414	51,5	48,5
532 Lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat	4 623	1 366	3 257	29,5	70,5
214 Tekniikan erityisasiantuntijat (pl. sähköteknologia)	2 490	1 344	1 146	54,0	46,0
332 Myynti- ja ostoagentit	2 531	1 227	1 304	48,5	51,5
911 Koti-, hotelli- ja toimistosiiivoajat ym.	3 710	939	2 771	25,3	74,7
251 Systeemyön erityisasiantuntijat	2 166	893	1 273	41,2	58,8
833 Raskaiden moottoriajoneuvojen kuljettajat	1 880	873	1 007	46,4	53,6
711 Rakennustyöntekijät ym.	1 931	831	1 100	43,0	57,0
723 Koneasentajat ja -korjaajat	1 463	784	679	53,6	46,4
512 Ravintola- ja suurtaloustyöntekijät	2 142	765	1 377	35,7	64,3
341 Lainopilliset asiantuntijat sekä sosiaali- ja seurakunnan työntekijät	1 857	690	1 167	37,2	62,8
231 Yliopisto- ja korkeakouluopettajat	1 613	626	987	38,8	61,2
541 Suojelu- ja vartiointityöntekijät	1 401	607	794	43,3	56,7
XXX Tuntematon	4 168	733	3 435	17,6	82,4
Yhteensä	100 128	38 296	61 832	38,2	61,8

Liitetaulukko 3a. 18–74-vuotiaiden pendelöijien yleisimmät ammatit Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotasolla ja pendelöijien osuus kaikista ammattiryhmän työllisistä vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 5-numerotaso)	Pendelöijä	Työllisiä	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %
5223 Myyjät	32 407	103 407	31,3	68,7
3322 Myyntiedustajat	20 158	40 794	49,4	50,6
32211 Sairaanhoidajat	19 515	60 194	32,4	67,6
8332 Kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajat	18 586	42 223	44,0	56,0
9333 Rahdinkäsittelijät, varastotyöntekijät ym.	14 830	36 321	40,8	59,2
7111 Talonrakentajat	13 578	38 085	35,7	64,3
4120 Yleissihteerit	11 392	32 924	34,6	65,4
34121 Sosiaalialan ohjaajat	10 327	29 558	34,9	65,1
53213 Sosiaalialan hoitajat	10 234	45 029	22,7	77,3
2512 Sovellussuunnittelijat	9 994	24 450	40,9	59,1
7231 Moottoriajoneuvojen asentajat ja korjaajat	9 387	24 207	38,8	61,2
91121 Toimistosiivoajat ym.	9 325	42 913	21,7	78,3
3115 Konetekniikan asiantuntijat	8 658	17 393	49,8	50,2
23304 Muut peruskoulun yläluokkien ja lukion opettajat	8 438	21 392	39,4	60,6
7233 Maatalous- ja teollisuuskoneasentajat ja -korjaajat	8 103	18 882	42,9	57,1
3313 Kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijat	7 997	21 263	37,6	62,4
2511 Sovellusarkkitehdit	7 845	16 075	48,8	51,2
2144 Konetekniikan erityisasiantuntijat	7 564	15 251	49,6	50,4
3119 Muut fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	6 995	15 569	44,9	55,1
2431 Mainonnan ja markkinoinnin erityisasiantuntijat	6 990	15 700	44,5	55,5
7115 Kirvesmiehet ja rakennuspuusepät	6 910	16 737	41,3	58,7
2422 Hallinnon ja elinkeinojen kehittämisen erityisasiantuntijat	6 727	16 387	41,1	58,9
7223 Koneenasentajat ja koneistajat	6 514	16 676	39,1	60,9
2411 Laskentatoimen erityisasiantuntijat ja tilintarkastajat	6 511	14 963	43,5	56,5
51201 Kokit, keittäjät ja kylmäköt	6 492	23 062	28,2	71,8
2320 Ammatillisen koulutuksen opettajat	6 307	13 227	47,7	52,3
7411 Rakennussähköasentajat	6 262	14 355	43,6	56,4
2142 Maa- ja vesirakentamisen erityisasiantuntijat	6 261	13 261	47,2	52,8
5153 Kiinteistöhuollon työntekijät	6 226	25 136	24,8	75,2
23411 Luokanopettajat	6 075	19 568	31,0	69,0

Liitetaulukko 3b. 18–74-vuotiaiden pendelöijien suurimmat osuudet Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiluokissa vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 5-numerotaso)	Pendelöijien osuus, %	Asuinkunnassaan työssäkäyvien osuus, %	Pendelöijä	Työllisiä
3151 Laivojen konepäälliköt ja -mestarit	82,7	17,3	310	375
3153 Lentokapteenit ja -perämiehet	82,5	17,5	977	1 184
31521 Isojen alusten päälliköt ja perämiehet	81,4	18,6	487	598
5111 Lentoemännät, purserit ym.	77,1	22,9	1 016	1 317
1111 Lainsäätäjät	67,7	32,3	201	297
3155 Lennonvalvonnan tekniset asiantuntijat	66,7	33,3	16	24
7541 Vedenalaistyöntekijät	66,2	33,8	43	65
7232 Lentokoneasentajat ja -korjaajat	63,4	36,6	471	743
8350 Kansimiehistö ym. vesiliikenteen työntekijät	61,1	38,9	784	1 284
2433 Myynti-insinöörit ja lääke-esittelijät (pl. tieto- ja viestintätekniikka)	60,7	39,3	5 061	8 343
0110 Upseerit	60,2	39,8	2 866	4 759
7114 Betonirakentajat ja raudoittajat	58,5	41,5	805	1 375
31523 Satamaliikenteen ohjaajat ja satamakapteenit	57,4	42,6	210	366
8111 Kaivos- ja louhostyöntekijät	57,3	42,7	626	1 093
7542 Panostajat ja räjäyttäjät	56,6	43,4	120	212

Liitetaulukko 4a. 18–74-vuotiaiden pendelöijien yleisimpien Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotason ammattien jakautuminen kunnittain vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 3-numerotaso)	Työllisistä pendelöi, lkm	Alueelle pendelöivien osuus kaikista pendelöijistä, %					
		Vantaalle	Espooseen	Helsinkiin	Turkuun	Tampereelle	Muihin kuntiin
522 Myyjät ja kauppiaat	39 480	10,7	7,1	14,5	4,4	5,1	58,2
532 Lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat	28 793	3,3	3,3	12,2	4,7	5,2	71,1
311 Fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	28 264	10,3	8,7	16,3	5,3	7,1	52,3
332 Myynti- ja ostoagentit	26 463	14,2	11,5	23,7	4,6	5,5	40,5
711 Rakennustyöntekijät ym.	24 022	7,0	5,4	15,4	3,5	3,8	64,8
214 Tekniikan erityisasiantuntijat (pl. sähkötekniologia)	23 974	9,8	9,1	17,8	5,6	7,7	50,0
322 Sairaanhoidajat, kättilöt ym.	23 602	3,5	4,0	17,9	7,7	7,3	59,6
833 Raskaiden moottoriajoneuvojen kuljettajat	23 283	7,4	3,9	8,1	3,7	4,6	72,2
251 Systeemyön erityisasiantuntijat	20 640	4,9	20,3	39,3	4,3	9,9	21,3
723 Koneasentajat ja -korjaajat	17 996	10,4	3,9	9,1	4,4	6,7	65,6
341 Lainopilliset asiantuntijat sekä sosiaali-alan ja seurakunnan työntekijät	16 682	4,6	5,3	16,5	4,1	3,7	65,7
243 Myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijat	15 644	13,2	15,7	29,8	3,8	5,9	31,6
911 Koti-, hotelli- ja toimistosivoojat ym.	15 474	6,2	6,5	21,6	6,1	4,8	54,8
933 Rahdinkäsittelijät ja varastotyöntekijät ym.	14 943	24,1	5,7	9,2	3,1	3,1	54,8
242 Hallinnon erityisasiantuntijat	13 657	6,0	9,9	46,8	4,1	5,3	28,0
XXX Tuntematon	18 450	12,5	9,3	25,8	4,0	4,4	43,9
Yhteensä	805 713	8,4	7,1	19,7	4,8	5,4	54,8

Liitetaulukko 4b. 18–74-vuotiaiden pendelöijien yleisimmät Ammattiluokitus 2010:n 3-numerotason ammatit ja alueelle työpaikan kunnan mukaan pendelöivien osuus alueen työpaikoista kunnittain ja ammattiryhmittäin vuonna 2017

Ammattiryhmä (AML 2010 3-numerotaso)	Työllisistä pendelöi, lkm	Pendelöijien osuus kaikista ammattiryhmän työllisistä, %	Pendelöijien osuus Vantaan työpaikoista, %	Pendelöijien osuus Espoon työpaikoista, %	Pendelöijien osuus Helsingin työpaikoista, %	Pendelöijien osuus Turun työpaikoista, %	Pendelöijien osuus Tampereen työpaikoista, %
522 Myyjät ja kauppiaat	39 480	31,5	56,9	43,1	33,1	33,2	31,1
532 Lähihoitajat, muut terveydenhuollon työntekijät ja kodinhoitajat	28 793	23,7	33,8	28,8	27,5	29,5	26,7
311 Fysiikan, kemian ja teknisten alojen asiantuntijat	28 264	47,5	71,3	58,8	54,9	51,5	43,5
332 Myynti- ja ostoagentit	26 463	47,6	73,2	60,9	52,0	48,5	45,1
711 Rakennustyöntekijät ym.	24 022	39,0	51,7	53,1	51,8	43,0	40,7
214 Tekniikan erityisasiantuntijat (pl. sähkötekniologia)	23 974	49,2	74,6	56,8	58,1	54,0	46,3
322 Sairaanhoidajat, kättilöt ym.	23 602	32,7	46,3	37,5	40,7	44,0	36,5
833 Raskaiden moottoriajoneuvojen kuljettajat	23 283	43,2	59,8	49,9	42,2	46,4	47,7
251 Systeemyön erityisasiantuntijat	20 640	43,2	64,6	56,8	50,4	41,2	37,2
723 Koneasentajat ja -korjaajat	17 996	40,9	67,1	56,0	55,6	53,6	53,3
341 Lainopilliset asiantuntijat sekä sosiaali-alan ja seurakunnan työntekijät	16 682	34,0	45,8	46,3	35,3	37,2	32,7
243 Myynnin, markkinoinnin ja tiedotuksen erityisasiantuntijat	15 644	48,4	77,2	60,8	42,7	46,7	46,3
911 Koti-, hotelli- ja toimistosiivoojat ym.	15 474	22,1	33,7	32,1	32,4	25,3	21,5
933 Rahdinkäsittelijät ja varastotyöntekijät ym.	14 943	40,7	54,5	43,0	35,6	32,2	31,5
242 Hallinnon erityisasiantuntijat	13 657	38,8	60,3	45,3	42,6	39,5	37,5
XXX Tunteaton	18 450	20,6	44,8	30,0	25,2	17,6	18,3
Yhteensä	805 713	34,6	58,1	47,1	39,9	38,2	35,2

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeralueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeavat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä työssäkäyntitilaston tuotannossa käytetään yli 30 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kelan ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- ammattitiedonkeruu järjestäytymättömille yrityksille

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelijajoutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 14 kuukautta, työpaikkatiedot 21 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilta maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilta <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 vuoteen 2016 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluivat 18–67-vuotiaat. Ennen vuotta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin henkilöt kuuluivat 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna.

Vuoden 2017 eläkeuudistuksen yhteydessä työeläkevakuuttamisen alaikäraja laskettiin 17 ikävuoteen. Yrittäjäeläkevakuutuksen alaikäraja säilyi 18 ikävuodessa. Työssäkäyntitilaston työllisten päättelyssä vuoden 2017 muutosta ei ole huomioitu, vaan työllisten alaikärajana on edelleen 18 vuotta.

Apurahansaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämääritelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitiin työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Vuoden 2015 tilastosta alkaen maatalouden toimialatiedot ovat tarkentuneet. Muutokset tilastovuosien 2014–2015 välillä näkyvät toimialan 01 (Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut) tarkemmilla luokitustasoilla siirtyminä maatalouden tuotantosuuntaa tarkemmin kuvaaviin luokkiin.

Vuonna 2017 aloitettiin työttömien työnhakijoiden määräaikaishaastattelut, joiden avulla työnhakijarekisteriä pystyttiin ajantasaistamaan. Työttömien määrän laskuun 2016–2017 välillä voi osin vaikuttaa haastatteluiden myötä tehdyt päivitykset työnhakijarekisteriin. Tarkkaa tietoa haastatteluiden vaikutuksesta työttömien määrään ei ole, mutta Työ- ja elinkeinoministeriössä on arvioitu vaikutuksen voivan olla 20 000 – 30 000 henkilöä (TEM-analyyseja 83/2017).

Palkansaajien päättelyssä käytettäviä palkka- ja yrittäjätulojen käsitteitä laajennettiin vuonna 2014. Käytettävät määritelmät vastaavat nyt tulonjaon kokonaistilaston vastaavia tulokäsitteitä.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Elina Mikkela 029 551 2973

Juho Keva 029 551 3601

Vastaava tilastojohtaja:

Jari Tarkoma

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)